Ч. 288. Четвер 11 січня 1912 (29 грудня 1911). Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Запрошенє до передплати.

За кілька днів розпічне ся **двайцять другий рік** нашого нидавництва: найлїпший доказ, що „Народна Часопись“ уміла здобути собі прихильність нашої суспільности. При сїй нагоді можемо ще й на то покликати ся, що „Народну Часопись“ передплачують і читають дуже радо навіть наші земляки далеко за морем аж в Америцї, а се хиба найлїпший доказ, як наша суспільність знає і уміє добре оцінити ту прислугу, яку їй робить наша часопись. Скажемо длятого, що як доси так і на будуче буде „Народна Часопись“ трудити ся дальше в тім самім напрямі, а всї змагання редакциї будуть стреміти до того, щоби нашій Вп. Публицї подавати як найобильнїйший і як найдобірнїйший материял не лиш із суспільного і полїтичного житя, але також із всїляких піль людского знаня. Длятого звертаємо ся до наших Вп. Передплатників і Читачів з просьбою, щоби не забували на нашу часопись, а приєднували їй прихильників в як найширших кругах.

„Народна Часопись“ буде й в новім роцї виходити під тими самими услівями що доси, а іменно:

Для львівских передплатників в аґенциї дневників п. Ст. Соколовского пасаж Гавсмана ч. 9 і для передплатників на провінциї в ц. к. Старостствах:

на цілий рік	К 4·80 с.
на пів року	„ 2·40 „
на чверть року	„ 1·20 „
місячно	„ —·90 „

поодиноке число 2 с.

Для передплатників в нашій Адміністрациї ул. Чарнецкого ч. 10, II. поверх, котрі хотять, щоби їм висилати безпосередно почтою:

на цілий рік	К 10·80 с.
на пів року	„ 5·40 „
на чверть року . . .	„ 2·70 „
місячно	„ —·90 „

поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Перед соймом.— Справа австрийскої позички.— Італїяньско-турецка війна. — З Персиї.— Хіньска република.

Завтра збирає ся галицкий сойм на засїданє. Яка буде то під зглядом полїтичним сесия і як довго потягне ся, годі сказати; то лиш можна предвиджувати, що то буде многоважна сесия, на котрій будуть рішати ся важні справи. Вчера і нинї радять рускі посли соймові, що однак урадили, годі знати, бо наради суть строго довірочні. Наради українського клюбу під проводом дра Костя Левицкого відбували ся вчера в сали Товариства „Руска Бесїда“, а деякі польскі ґазети мимо того, що наради були строго довірочні, нотують звістку, що наради були дуже пристрастні, о скілько приходило до стички межи умірними а радикальними елементами. „Gaz. Wiecz.“ нотує чутку, що верх взяли умірні елементи, бо взято під розвагу польскі предложеня і раджено над кождою точкою окремо.

Нинї збирають ся на наради в будинку соймовім парляментарні комісиї польских партий а по полудни буде радити повне Коло польске соймове. — В салї „Ґвязди“ відбували ся вчера наради головної ради польскої пар-

---

17)

З північної Африки.

(Після дра Штерна, Г. Зінґера, Нея і др.—зладив К. Вербенко).

(Дальше).

Моїх шість Арабів полягало собі в піску і зачали балакати, як би їх хто наймив, хоч я їх кілька разів напоминав, щоби мовчали і не відзивали ся. Тепер бо заблис і сїрничок. Повиймали собі папіроси і зачали курити. Ох сьвятий Губерте, патроне мисливих! І то називає ся нічна засїдка в товаристві шістьох балакаючих і курячих товаришів!... Абдаллах дістав приказ уставити ся зі своїми земляками при вході до дебри і ждати там, аж я прийду. Абдаллах рішучо тому спротивив ся. Він почував ся одвічальним за мою безпечність. Справа не така небезпечна, як менї здає ся, Гамед ель Баві, що ось тут стоїть, видів ще торік в сих горах слїди пантери!

Ми згодили ся остаточно на то, що брунатні товариші мають відступити ся на місце віддалене на яких триста кроків в нашій кітлинї між скалами, сидїти там зовсїм тихенько і кинути ся зараз мене ратувати, як би я їх закликав.

Кроки Арабів прогомонїли і я остав ся сам один; довкола мене темнота і тишина мов в гробі, лиш здалека чути було від часу до часу охриплий крик якоїсь нічної птицї.

Я сиджу і жду.... На горі по правій руцї від мене показало ся якесь ясне сьвітло, що з кождою хвилею ставало щораз яснїйше, аж наконець понад шпилями скал показав ся місяць. Не такий червоний мов би розжарений як в наших сторонах, де у воздусї повно пари, але сильно сьвітячий, жовтий мов золотий кружок; та й скорше зійшов і розлив свою широку струю сьвітла на мене і на цїле моє окруженє, позіставуче доси в темноті. Кождий камінчик, кожде стебло трави видко було так виразно як в день.

Мій осел, призначений на принаду, повитав се нічне сьвітило сильним криком і мов би схід місяця був сиґналом також і для иньших зьвірят, розпочали они тепер такий концерт, якого дивнїйшого і вражливійшого негодна собі представити і найбуйнїйша уява.

Насамперед далось почути таки зовсїм близько якесь вите мов би молодого пса. На то відповів подібний але вже подальший голос, до того прилучив ся третий і четвертий нїби виючий нїби гавкаючий. Відтак відзиває ся цїлий хор і так поволи число концертантів доходить до кількох десятох. Відтак скомлять і горлають, виють і гавкають на всї голоси, то близько то далеко, то па самолівку, то всї враз. Між тим настають наглі павзи, по котрих настають знову крики і тим більше потрясають нерви.

Нараз впадає в ту шакальску симфонію якийсь такий дикий, такий страшний реґіт, що я аж кинув ся, так єго перепудив ся. Такий самий реґіт але довший і через то ще страшнїйший відозвав ся нїби у відповіди на тамтой. То голос ґієни, володїтельки сеї дебри. В сїй хвили виджу навіть, як два такі зьвіри сунуть ся нишком по осьвітленій місяцем площи. Они такі великі і сильні як вовки, але скісно спадаючий взад хребет надає їх рухам щось поганого, щось такого, мов би они були якісь калїки. Зараз в найблизшій хвили они щезли в тїни.

Мій бідний віслюк кричить знову а хор шакалів, що на якийсь час притих був, зачинає ще з більшою силою верещати, страшний реґіт гиєн повторяє ся, наконець ті голоси з правого і лївого боку сполучають в один страшний, такий, що чоловік мало не оглухне від него, здає ся, як коли б тут зібрали всї чорти з пекла і зачали вівкати.

То тягне ся майже цїлу годину, підчас котрої можу виразно розпізнати, як природний страх хижаків стає щораз менший а жадоба їх стає щораз більша. Они показують ся щораз частїйше, щораз близше. З рушницею, готовою до стріляня в руках, сподїваю ся кождої хвилї, що якась гиєна кине ся на мого віслюка і дасть менї нагоду добре вцїлити і стрілити.

Та не так склало ся. Нараз чую людскі

тиї людової. В нарадах брало учас ь около 60 осіб, між иншими п. Міністер Длуґош і богато послів соймових. В нарадах не взяли участи пос. Мияк і Ямпольскі. По вступних формальностях і промові Міністра Длугоша забрав голос пос. Стапіньский і говорив о становищи, яке заняли людовці в часі нарад в субкомітеті реформи виборчої.

Деякі австрийскі і заграничні часописи розписали ся були в послідних часах широко на темат якоїсь аґітациї против австрийскої позички в Парижи і Льондоні. В справі сій помістила „N. fr. Presse" слідуючу інформацию, яку одержали з міродайних кругів:

Потреба кредиту для Австриї не є так велика, щоби вимагала шуканя надзвичайних доріг. На підставі фінансового закона є намірені ріжні позички: І так одна позичка має достарчити средств на викупно скарбових бонів, друга на зворот задатку в conto corrente, дальше йде о суму около 25 міліонів на сплачене державних довгів. Сі кредитні операциї можна перевести без обтяженя торгів і без трудностий. Полишає ся ще позичка в висоті кругло 150,000.000 К, призначена на инвестициї, особенно на будову нових возів і льокомотив, розширене зелізничої і телефонічної сїти.

Та також і ся операция не вимагає цілої емісиї ренти. Отже твердженє заграниці, що позичка має служити на цїли збройня, супротає повисшого представлення справи упадає. Суми, здобуті на підставі намірених кредитних операций, не будуть призначені на військові збройня, лише на амортизацию довгів і поважні господарскі инвестициї. Австрийска скарбова управа не має наміру вдавати ся в сїй цїли до заграничних торгів і не веде в тім напрямі ніяких переговорів з заграничними управами і заграничними фірмами. Союз між нашою скарбовою політикою а політикою заграничною є зовсім виключений і можна ще раз ствердити, що міродайні круги не мають наміру ізза розмірно малої кредитної операциї звертати ся до заграниці.

В Константинополи кипить. Війна з Італїєю обудила в сторонництві консервативнім на ново надію, що удасть ся їм завести противконституцийне правлїнє. Іменно доносять до „Frankf. Ztg." з Константинополя, що там побоюють ся нового вибуху в таборі реакцийнім. З тої причини пороблено відповідні зарядженя. Натомість молодотурки прутъ до розвязаня невигідної їм палати послів, не числячи ся з тим, що можливе розвязане палати послів не усуне невдоволеня, лише відбере єму можність виявлювати ся на вні. внаслідок чого стане то невдоволенє ще небезпечнїйше.

Помимо того турецке правительство не тратить надії, що удасть ся єму вийти з безнадійного хвилями положеня. Турецкий міністер справ заграничних заявив кореспондентови „Daily Telegraph-у", що рішучо неправдивою є поголоска о мнимім скорім заключеню мира з Італїєю. Міністер справ заграничних каже, що як довго він буде в кабінеті, не допустить до заключеня мира на підставі анексиї Триполісу і Киренаїки.

З поля борби нема вістий, які сьвідчили би про якийсь дійстний зворот в ході війни. Після урядового виказу, виданого турецким ґенеральним штабом, войска турецкі з виїмком Бенґазі мали до 3 грудня такі страти: Погибло 30 вояків, 2 поручників і 1 капітан.

З італїяньских жерел також нема до сеї пори цікавійших вістий. Одинокою хиба важнійшою вістию є то, що в начальній управі італїяньскої армії в Триполісї вибухли спори. Іменно медиоляньский „Piccolo" доносить, що між головним командантом італїяньским в Триполісї ґен. Каневою, а ґен. Пекоєї, який зарядив нещасливу виправу до Бір-Тобрас, є велика ріжниця поглядів. Ґен. Пекоєї імовірно буде усунений із свого становища командаата дивізиї.

В Персиї усмиряє Росия всїх противників зі звичайною своєю безоглядностию. Арештованя Персів ведуть ся дальше. На улицях і торговицях не вільно публиці голосно обговорювати події в Тебрисї. Всюди стоять або кружляють сильні російскі патрулї. Російскі войска висадили у воздух доми Саттар-хана і Баґір-хана, котрі при першій облозї Тебрису грали визначну ролю. Маєток обох сконфіскувано. — В процесї против муллага Сікета показало ся, що покараний смертию провідник Фідаісів Алї Адагра був головним руководителем орґанїзациї ворохобні против Росиї. Загалом покарано смертию д. 9 с. м. 15 визначних Персів.

До анґлїйскої „Daily Mail" доносять з Нанкину, що відбув ся там торжественний вїзд першого президента хіньскої републики д-ра Сун-ятсена. Торжество було дуже величаве, нового начальника великаньскої держави супроводило 10.000 вояків. О годині 4 в ночи президент обняв урядоване і зложив присягу на вірність конституциї, причім згадав о зложеню з престола манджурскої династиї, а відтак оголосив проклямацию нового правительства до хіньского народа, запоручуючу автономію всїм хіньским провінциям.

З Пекіну доносять, що положенє хіньского двора є безнадійне. Одна з найбільших хіньских часописий „Пекиньска ґазета" виступила зі знаменною статею, даючи правительству раду, аби уступило і признало волю народа. Часопись висказує побоюванє, що на случай дальшого опору може династию стрітити такий сам сумний конець як анґлїйского короля Кароля І., або француского Людвика XVI.

Натомість Росия, користаючи з теперішнього положеня в Хіні, до спілки з Японією дає початок поки що частинному розділови хіньскої держави. Іменно послїдна телеґрама з Льондона звучить: Вчерашні поранні часописи доносять, що поведенє Росиї в Хіні не значить нічого иншого як лиш анексию Монґолїї і то анексию зле укривану. Японія же

голоси і тупіт людских ніг а в поперек осьвітленого місця передо мною біжить шість моїх Арабів. Хор зьвірят притих мов би на якийсь чародійний знак.

Що, до чорта, хотять тоті брунатні хлописка і длячого псують они мені успіхи моєї виправи?

Абдаллах зараз мені пояснив: Пане, вісїм гиєн зійшло ся, ціле стадо, то дуже небезпечно. Не можемо лишити тебе самого... а як би тобі що стало ся... я за то одвічальний.

А бодай би они під землю запали ся, тоті труси! Ось де правда: то они дрожать і боять ся о себе і хотять, щоби моя рушниця їх боронила. Щож вдіяти? Они присягають ся, що будуть тихенько сидїти і розложили ся знов на земли коло мене.

За хвильку віддзиває ся знову концерт гиєн і шакалїв, але вже слабше і в дальшій віддали. Зьвірі очевидно зміркували, що тут більше число людий і очевидно „загнївали ся".

Минає година за годиною. Темносиня краска небозвода стає поволи щораз яснійша, місяць зайшов поза скали, зьвізди зачинають меркнути. Настає такий холод, що дрожу на цілім тілї і обтулюю плащ на собі.

Все ще жду і жду, хоч менї вже зовсїм стало ясно, що польованє мені вже не удало си. Вже четверта година досьвіта. Зачинає світати. Буджу моїх товаришів, що повасипляли спокійно на твердій земли коло мене, і вертаємо домів.

Хоч я й не сполював нічого, то все-таки приніс собі щось з тої прогульки, що також має неаби яку цїну для мене: незабутні споминии африканьскої місячної ночи в дебрі гиєн на краю Сагари.

*

Не знаю, де Абдуллах мешкав, але коли мені єго було потреба, то він зараз був у мене. Як би десь виріс з під земли, коли я хотів з ним побачити ся; але сам нїколи не накидав ся. В Біскрі єсть, видко, добре зорґанїзована служба телеґрафу без дроту і я підозривав жебраків, що то они творили той живий телеґраф, котрий служив до того, щоби про кождий мій крок давати летом блискавки знати на другий конець міста. В Біскрі знають завсїгди, що діє ся в кождім кутику оази, бодай знають то туземці.

Абдуллах ходив за мною як той вірний пес. Він був зі мною у танцюючих дервішів і у Улед Натлїв, показував мені срібну гуту і пустиню. Одного дня наймив верблюдів і ми виїхали верхом за місто. Дивна то їзда на широкім і високім хребті межи двома міхами поволи, поволеньки хитаючись то в оден то в другий бік. Верблюд ступає тихонько мов би по оксамиті, мягонько і зручно; він ставить, як звістно, обі ноги з одного боку майже рівночасно, підчас коли обі ноги з другого боку (задна і передна) через малу хвильку висять у воздусі. Зьвіря ступає безглядно наперед своєю дорогою; хто єму не уступить ся, того розтолочить а ступає так певно, що нїколи не впаде.

Ми їхали вузкою, довгою улицею через стару Біскру; поза мурами з глини зеленїли ся пальми в сонци, а моїм очам показала ся вся природна первістна краса сего кусника земли. Поза мурами побачив я хату Бедуїна а коло неї пса, що став гавкати. В темних сїнех заглянув я замащені дїти, що повтїкали до якоїсь прикрашеної брунатної женщини. Дальше видко було криницю, коло котрої поїли верблюдів, понад улицею межи двома домами глиняний каблук, а в домах тих чути, як там богато мужчин відмавляють якусь довгу молитву, білу вежу мошеї, що сьвітить ся між пальмами, горби оази а наконець геть далеко тиху мовчаливу пустиню. Нас минає якась каравана, що везе дахтилї і знов спокій і тишина.

Верблюди, тоті дивні і витревалі зьвірята, котрих в господах в Біскрі буває по кількасот, суть то зьвірята иноді значної величини і красної масти: сїрі, бурі як серни або й чорні. Они біжать вигідливо але безнастанно через цїлах дванайцять годин з набором ваги трох сотнарів. Їх цїна буває розмірно висока, платять по двіста до чотириста франків за одно зьвіря. Правда, за красного коня платять ще більше, бо від триста до тисячу франків, підчас коли жінку купують пересічно за триста франків, але не гршими лиш прикрасами і одежами. Длятого то женщини носять дуже красні обручки із срібла на руках і ногах; найбіднійша і найбруднійша жебрачка ходить в сріблі, бо то родинні клейноти.

Я показав Абдаллахови маленкі штілетики і шнурки коралїв, які привіз з собою з Корсики; він на їх вид тїшив ся як мала дитина. А коли я ще показав єму малесенькі корсиканьскі динї, які привіз собі замість фляшинок на перфуми, то єго лице стало ясне і веселе як весняний поранок; ще й нині чую мовби в снї, як він кликав в радости і диво: Уляля, уляляля! Він поміг мені наповнити тоті динї піском з пустині і приніс мені дахтилї аж на зелїзницю, а коли я з ним попращав ся, то ми ще здалека вимахували до себе хусточками, я синьою а він червоною. Мушу конче написати небавком лист до него: Уляля, уляля Абдуллах.

(Дальше буде).

хоче загорнути Манджурию. Є то — на думку льондоньских часописий — початок розділу Хіни.

Новинки.

Львів, 10 січня 1912.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав радникам Двора в Найв. Трибуналї касацийнім: Людвикови Брожиньскому, дрови Юлїянови Прус-Морельовскому і Николаеви Герасимовичеви велику ленту ордера Леопольда в увільненем від такси.

— **Іменованя і перенесеня.** Пан Мінїстер скарбу іменував в етатї урядників технїчної контролї скарбу старш. контроль. Стан. Чарновского інспектором в окрузї львівскої дирекциї скарбу.— П. Намістник поручив управу староства в Грибові секретареви Намістництва, Адамови Грабовскому. П. Намістник переніс: старш. комісаря повіт. Ан. Гоффмана із Скольного до Сокаля, секрет. Намістництва, Володим. Гендріха із Стрижова до Перемишля; комісарів повітов.: дра Каз. Кантора з Ярослава до Львова, Йос. Дворского з Косова до Львова, Ів. Самолевича із Сокаля до Львова і Ром. Цьвержевича із Скалата до Ярослава; — практикантів концептових: Тита Збишевского зі Львова до Городка яг., дра Ан. Арґасіньского з Городка яг. до Косова, ґр. Аґен. Ґолуховского з Борщева до Львова, Ів. Голюку зі Львова до Скольного, Авр. Дидиньского зі Львова до Гусятина, Вол. Пачовского зі Львова до Лиманової дра Волод. Полля зі Львова до Борщева.

— **Лїцитациї.** Дня 28 грудня 1911 о год. 9 рано відбуде ся в маґазинах товарових стациї Самбір публична лїцитация невідобраних товарів, як вино, горівка, кава, чеколяда, оселедцї, оріхи, сїрники, фарби, товари блаватні, чоботи, убраня, скло, зелїзо, шкіра і т. п.

— **Речинець до сьв. рукоположеня** визначений на день 15 січня т. є понедїлок, в котрім то дни кандидати стану духовного, желаючі сю Тайну приняти в Митроп. Консисториї явити ся мають.

— **Іспити приватні** в приватній женьскій гімназиї СС. Василиянок у Львові відбувати ся будуть дня 23 січня, вступні іспити дня 5 лютого п. ст. — Дирекция.

— **Ізза втечі Січиньского.** Із Станиславова доносять: Судия слїдчий Данкнер доручив обжалованим о улекшуванє Січиньскому втечі з вязницї дозорцям вязничним акт обжалованя з датою 2 січня 1912. Обжаловані суть: 1) Іван Нуда, лїт 44, рим. кат. обряду, женатий, батько одної дитини, дозорець вязничний; — 2) Ісидор Тарнавский, 56 лїт, гр. кат. обряду, женатий, батько 3 дїтий, дозорець вязниць; — 3) Кароль Маляржь, 60 лїт, рим. кат. обряду, женатий, батько 4 дїтий, старший дозорець вязниць; — 4) Антін Цеслїкув, 60 лїт, рим. кат. обряду, женатий, батько одної дитини, дозорець вязниць, і позіставючий на вільній стопі; — 5) Ігнатій Котюшка, лїт 44, рим. кат. обряду, женатий, дозорець вязниць, — о то, що в ночи на 10 падолиста 1911 яко дозорцї карного заведеня, обовязані до стережения вязницї Івана Андрия Мирослава трох імен Січиньского, знаючи, що той за злочин убийства засуджений, підступно дали єму нагоду втечи із заведеня карного. Крім того закидає ся Нудї і позіставючому на вільній стопі 6) Мечиславови Журовскому, лїт 25, гр. кат. обряду, стану вільного, шлюсареви, уродженому в Стрільківцях, а замешкалому в Королївцї, (пов. Борщів) злочин з §§ 171, 174 і 176 зак. кар.

За Тарнавского, Маляря і Цеслїкова зложили їх родини по 2000 кор. кавциї і їх випущено дня 5 с. м. на волю. У вязници позістав лиш Нуда, котрого жінка зовсїм не поробила ніяких заходів о випущенє мужа за кавцию на волю.

Акт обжалованя обнимає 28 сторін битого письма. Розправа відбуде ся аж в мартї. До розправи покликала прокуратория державна 53 сьвідків. Розправу розписано на три дні, а боронити будуть: пос. др. Лев Бачиньский, др. Партицкий, др. Вол. Юркевич і др. М. Зайнфельд. Тарнавский, Маляржь, Цеслїкув і Котюшко внесли рекурс против акту обжалованя; коли би они той рекурс відкликали, то розправа могла би відбути ся вже з кінцем січня.

— **З зелїзниці.** З причини заметелї снїгової здержано рух на шляху межи Потуторами а Тернополем дня 8 с. м. на 24 годин, а рух товаровий аж до відкликаня. — Дня 9 с. м. здержано з причини заметелї рух на шляху Тернопіль-Збараж, однак небавком отворено єго знову поїздом ч. 5356.

Телеґрами.

Станиславів 10 січня. Рух загальний на шляху Підвисоке-Тернопіль нинї привернено.

Пекін 10 січня. Росия зажадала в справі Монґолиї забезпеченя; що монґольскі посланники, котрі були недавно в Петербурзї, не будуть карані. Російский посол повідомив о тім хіньске правительство і просив о скору відповідь.

Вашінґтон 10 січня. Палата репрезентантів ухвалила 9000 долярів на дальше слїдство против трусту сталевого.

Кіяхта 10 січня. Відділ російского войска змушений єсть очистити монґольску границю з хіньских ватаг розбишацких, які там потворили ся. Хінцї протестують против чото.

Париж 10 січня. Заходи президента мінїстрів, щоби Делькассе спонукати до обнятя портфелю справ заграничних, позістали доси без успіху. Президент кабінету просив президента републики, щоби єго в тих змаганях попер. Може бути, що Делькассе обійме то становище. Мінїстерство марнарки обняв би в такім случаю адвокат Жерміне.

Ню-Йорк 10 січня. Тов. „Equitable" оголошує, що переховувані в склеплїнях цїнні папері на суму 200 мілїонів долярів мабуть не суть ушкоджені.

Цїна збіжа у Львові.

дня 8-го січня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·20	до	11·40
Жито	9·20	„	9·40
Овес	8·—	„	8·20
Ячмінь пашний	8·—	„	8 50
Ячмінь броварний	8·50	„	10 50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	13·—	„	14·—
Вика	10·—	„	11·—
Бобик	8 60	„	9 60
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	80·—	„	90·—
Конюшина біла	110·—	„	125·—
Конюшина шведска	70·—	„	90·—
Тимотка	70·—	„	80·—

Надіслане.

— **Рускі диктати до шкільної і приватної науки.** На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф **Танчаковский**, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене виданє. — Цїна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТНА. Поїзди поспішні визначені грубшим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного дворця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **3·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45** 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щоденно, †) до Минаки.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·48, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, 2·20, 3·05*) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·32**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в субогу і недїлю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в субогу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·43, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Минаки від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), **2·05**, 5·52, **5·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·04.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в субогу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

На Личакові:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§)
*)З Винник. §) З Винник в субогу і недїлю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопади. (Телефона ч. 527).